

Piatok po 3. velkonočnej nedeli: Eucharistia, pokrm pre večný život

Komentár na piatok po 3.
velkonočnej nedeli. „Kto je moje
telo a pije moju krv, má večný
život“. Eucharistia nám
pripomína našu núdzu a
zároveň lásku Boha, ktorý nás
volá k životu, ktorý nepominie.

Evanjelium (Jn 6, 52-59)

Židia sa hádali medzi sebou a
hovorili:

„Ako nám tento môže dať jesť svoje telo?!“

Ježiš im povedal:

„Veru, veru, hovorím vám: Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv, nebudete mať v sebe život. Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň. Lebo moje telo je pravý pokrm a moja krv je pravý nápoj. Kto je moje telo a pije moju krv, ostáva vo mne a ja v ňom. Ako mňa poslal živý Otec a ja žijem z Otca, aj ten, čo mňa je, bude žiť zo mňa. Toto je ten chlieb, ktorý zostúpil z neba, a nie aký jedli otcovia a pomreli. Kto je tento chlieb, bude žiť naveky.“

Toto povedal v synagóge, keď učil v Kafarnaume.

Komentár

Slová dnešného evanjelia si poslucháči vypočuli s veľkým prekvapením a pre mnohých boli dôvodom na pohoršenie: Ježiš nás pozýva jesť jeho telo a piť jeho krv a spája to s večným životom! Keby sme tam vtedy boli my, neboli by sme tiež zmätení? Určite láska k Ježišovi udržiavala v jeho blízkosti niekoľkých ľudí. Nie je ťažké pochopiť, že Ježišove slová sú skutočným pokrmom. Ale ak nám hovoria o skutočnosti, že telo a krv človeka sa ponúkajú ako pokrm, ako je to možné?

Eucharistia je nádherné tajomstvo lásky, ktoré nám hovorí o mnohých veciach. Každý z nás môže priznať, že k životu potrebuje pokrm, ktorý pochádza zvonka, t. j. že nikto nie je sám pre seba zdrojom života. Z tohto pohľadu je každý človek chudobný a skúsenosť hladu a smädu v nás

odhaľuje túžbu po živote. Pred Eucharistiou ešte raz uvažujeme o tom, že život je dar, je to dar, ale že tento život sa neredukuje na život tela, ktorý skôr či neskôr chradne a odumiera, ale že je tu túžba po živote, ktorý trvá. A aby sme ho boli hodní, to, čo sa nám ponúka, sa má živiť samotným Životom, Telom a Krvou Krista, pravého Boha a pravého človeka.

Všetci vieme, že človek sa istým spôsobom premieňa na to, čím sa živí: ak niekto čítal určité veci, formovali jeho srdce a hlavu; ak pestoval určitú hudbu alebo kontemploval určitý aspekt prírody, jeho citlivosť sa formovala tým, čo zažil. Určité jedlo dodáva telu určitú vitalitu. A tak Boh chcel prebývať v nás, premieňať nás prostredníctvom Kristovho tela a krvi, a tak nás urobiť účastnými na jeho božskej prirodzenosti (2 Pt 1, 4). Uvedomujúc si to, pristupujeme k tejto sviatosti so

všetkou vďačnosťou a úctou, akej sme schopní, s pevným presvedčením, že zakaždým, keď prijímame, umožňujeme Kristovi, aby sa dôvernejšie a bližšie zapojil do celej našej existencie.

Juan Luis Caballero // James Coleman Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/viernes-3/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/viernes-3/)
(07.08.2025)